

Серце дружини б'ється в Одесі,
Ну а моє - 20 літ в тюрмі,
20 вже років поніч я-професор:
Тони сердечні вивчаю в пітьмі.
Чуєш, плането, цей ритм і звук?
Кров з мого серця смокує павук-
Так-тук...
Так-тук...
Так-тук...

Світє! Страшні ти виговеш рани!
Шез Освенцім, Бухенвальд і Майданек...
Чом же ти терпиш Котикі і Явас
І Володимир для кого припас?
Звідси не вирветься жоден звук-
Стогін і зойки, не зрадять гадюк.
Так-тук.
Жоден звук.
Так-тук.
Жоден звук.
Так-тук.
Рік 25-ий хінчаю в цій клітці,
Був лісівник я в Котинському лісі.
Хінка?...Померла...Не звикла до нар...
В чому ж я винен?...Що бачив кошмар.
А за законом суспільних наук:
"Бачив і свідчив? Такому кажк!"
Так-тук.
Кажк.
Так-тук.
Кажк.
Так-тук.

"Трое нас - Катря, Одарка, Галина-
Діти без нас у неволі зросли,
20 вже років, як нас з України
У крєматорій-тюрму завезли..."

Чуєш, хіноцтво планети,цей такт?
Сестрам твоїм точить серце хробак-
Тук-так.
Тук-так.
Тук-так.

Глухнуть і глухнуть сер-
дечні удари,
Де взяти сили, насаги і
жару?
Світє широкий! Новий і
Старий!
Ближче до серця ці то-
ни бери!
Вивчи і вислухай кожен
такт,
Чуєш, він с тукає:" Чому це
так?
питає він
Згадай собі справу:
Тук-так.
Чом це так?
Тук-так.
Чом це так?
Тук-так.

Б'ється серця у Одесі і
Львові,
Б'ється в Києві і в тюрмі.
Хай кожне мовить одне тільки
слово
Хто тоді скаже, що ми німі?
Мільйони сердець- це міль-
йонний гук,
Мільйони седець - це мільйон-
ний такт.
Тук-так.
Чи не так?
Тук-так.
Чи не так?
Так.

29.12.68.

Восстановлено с рукописей, исполненных КАРАВАНСКИМ.